ANUL 38 — București, 27 Octombrie 1940 — No. 3

LIBERTATEA

Foaie pentru săteni și muncitori întemeiată, la Orăștie în anul 1902

Redactor sufletesc: † ION I. MOȚA
Fondator: Pr. IOAN MOȚA

Cererile de abonare și banii pentru foaie se trimit pe adresa: Administrația: „LIBERTATEA" BUCUREȘTI II: Str. Popa Savu 56 Telefon: 2.19.74

PREȚUL ABONAMENTULUI:
Pe 1 an 150 lei
Pe 6 luni 75 lei
Pe 3 luni 40 lei
Un număr singur costă 3 lei

Gazeta apare săptămânal sub îngrijirea lui VIOREL TRIFA

LA O PARTE!...

Nu e mult de când sufletul încătușat în lanțuri și cu presimțiri de mormânt, primea lovituri de suliți și lacrămi de sânge picurau pe nesfârșitul altar al jertfei pentru Patrie! Multe au fost sufletele acelea încremenite de durere care într'o îngerească lepădare priveau cum roua rubinie a sufletului lor uda pământul ars al țării; iar din împletirea suferinții lor creștea coroana durerii românești. Lovituri de suliți ne-au străpuns sufletul și răni adânci sângerează încă! Deacea vă strig — la o parte — vouă ce ați cădelnițat tămâind pe „înțelepții" și „marii oameni de stat" din trecutul apropiat, făcând cor cu toți tămâitorii unei epoci de satanică domnie. Vouă ce în treacăt și pe furiș ați suflat peste rănile de chin ale unei generații de martiri, — nu din bărbăția unei credințe curate și nici din dârzenia unei tribune înalte de apărare a intereselor vitale românești. Ci din aceiaș înțelegere a babei din poveste, care ducându-se la biserică aprindea lumânări mari înaintea icoanei Maicii Domnului, al Mântuitorului și celorlalți sfinți; iar la plecare, pe peretele unde este pictat iadul — lipea câte o luminiță și pe nasul diavolului. Iar când au întrebat-o oamenii „de ce faci așa babo?" ea răspundea:

— „De, maică, nu se știe dacă pe lumea cealaltă nu-mi va fi de folos și dracul".

La o parte — voi — care din pana voastră v'ați făcut suliți de tortură a sufletului legionar. In lături voi ce din tribuna de apărare a nației, ați transformat-o în tarabă de vânzare de neam. Voi ce-ați asmuțit fiara apocaliptică asupra tineretului sfânt, năzuitor de străluciri romane — la o parte — voi ce 'n chiote de bucurie diavolească, cântară-ți osanale călăilor scăldați în sânge legionar. Nu vă apropiați lași și trădători — în sufletele noastre și astăzi ne înspăimântă insula șerpilor iar mistrețul rănit și azi se simțe urmărit. — Nu vă apropiați — vorbele voastre sunt ca balele veninoase și ne murdăresc. Voi sunteți trădătorii de eri și de mâine — în tânguiri lașe, voi plângeți la mormântul țării după ce voi l-ați săpat; plângeți nu din dragoste de dreptate, nu dintr'un străfund de conștiință deșteaptă — ci din perfidie și din lașitate.

Voi care ați transformat în tarabe de vânzare și îmbogățire biserica împrăștiitoare și îndrumătoare de dreptate și adevăr de apărare și înălțare românească. La o parte voi toți cu sunete stridente și false voi toți ce răsăriți ca ciupercile printre ruinile patriei noastre Laudele voastre nu le primim și lamentările voastre ne scârbesc. Voi cei nechemați și nepregătiți sufletește — la o parte.

Anvonul grăitor și îndrumător de neam rămâne celor ce din slavă își fac un apostolat și din iubire de țară o țintă!

De sub ruinile patriei și din cenușa jertfei totale LEGIUNEA se înalță luminoasă și pășește pe drumul de strălucire a României de mâine.

IRIDENTA I. MOȚA

Să trăim în sărăcie

Țara noastră e săracă pentrucă toți cei ce au condus-o au vrut să fie bogați. Ei s'au îmbogățit pe spatele țării. Toți politicienii dela mic până la mare, dela liberal până la iorghist, toți n'au vrut altceva, prin politică, decât să se îmbogățească. A fi deputat, ministru sau mai știm noi ce, nu însemna altceva decât a te îmbogăți. Furau ca în codru. Fiecare când venea la conducere n'a-ve altă grijă decât cum și cât să fure. Mai ales că guvernările erau scurte.

Așa a fost.

Azi nu mai e așa.

Țara românească este astăzi condusă de legionari. Este condusă de copiii sufletești a lui Corneliu Zelea Codreanu, a Căpitanului nostru drag. Toți, copii săraci, cari n'au luat conducerea țării pentru a se îmbogăți, ci pentru a face treabă. In statul românesc s'a schimbat ceva. S'a schimbat mult de tot. In locul oamenilor cari vroiau să se îmbogățească au venit oameni cari vreau să trăiască în sărăcie. Oameni cari nu iau dela Stat ca plată decât atât cât trebue să trăiască și cari de multe ori nici atâta nu capătă. Ei nu întreabă nici odată cât capăt, ci cam ce treabă au de făcut.

Miniștrii legionari sunt oameni simpli, cari, nu umblă cu protocoale și cu alte treburi de astea, ci cu dreptatea și cu duhul curățeniei. De multe ori nici n'ai crede că așa este un ministru.

Mai săptămânile trecute mi s'a întâmplat un lucru vrednic de povestit. Tatăl meu, țăran din Țara Moților, a venit la București ca să mă va dă. Aici la București l'am dus ca să-i arăt sediul legionarilor din str. Gutenberg.

Acolo era lume multă, care venise la o sărbătoare a legionarilor. Intre cei veniți era și Ministrul nostru de finanțe, macedoneanul Constantin Papanace, cu care trăisem zilele de pribegie prin străinătăți. I-am spus tatii că ăsta e ministru. N'a vrut să mă creadă. A întrebat cel puțin 10 oameni ca să fie încredințat că acela e ministru. El credea că un ministru vine cu mașina și cu o droaie de secretari după el. Ori ministru nostru legionar umbla pe jos și stătea de vorbă cu toată lumea. Ministrul de Finanțe Constantin Papanace, om învățat și priceput și care avea toți banii țării pe mână, umbla pe jos. Asta nu putea crede tata. Și totuși e adevărat. Miniștrii legionari umblă cu automobilul când au treabă, dar altfel ei sunt ca și alții. Ei trăesc în sărăcie așa cum a poruncit Căpitanul. Ei n'au venit ca să se îmbogățească ci ca să îmbogățească țara.

Ei nu numai că nu fură dar nu lasă pe alții ca să fure.

Să fim și noi ca ei. Să trăim în sărăcie și să lucrăm și să dăm totul pentru țară. Atunci va fi mulțumit Căpitanul nostru și va fi bine și de țara românească.

VIOREL TRIFA

Lucruri pentru muncitori

In Germania și Italia s'au făcut mult mai multe lucruri bune pentru muncitorime decât la noi. La noi de abia acuma începe statul legionar să facă ceva și pentru aceia dintre Români cari toată ziua stau în fabrici și lucrează.

Cu prilejul întoarcerei legionarilor din Italia multe gazete mari au adus la cunoștința Românilor din lucrurile minunate pe cari le face fascismul pentru muncitori. Una din acestea este organizația „Dopolavoro".

Această organizație se ocupă de felul cum să-și petreacă muncitorul vremea când nu este în fabrică, adică timpul liber.

Pentru a face pe muncitor să-și petreacă vremea liberă cu folos, s'au făcut un fel de școli de seară unde profesori anume învățați, spun muncitorilor lucruri minunate cari plac și cari atrag multă lume. După aceea s'au făcut un fel de teatre și cinematografe unde muncitorii se duc plătind o foarte mică taxă de intrare.

Intr'un singur an de activitate s'au ținut peste două mii de prelegeri de seară la care au luat parte aproapa 100 de mii de muncitori. Se învață apoi jocuri și cântece naționale italiene și se fac fel de fel de întreceri între muncitorii din toate orașele italiene. Organizația se îngrijește și de sănătatea lucrătorilor prin doctori gratuiți și prin spitale făcute anume pentru muncitori.

Această minunată organizație se chiamă pe italienește Dopolavoro.

Nemții au și ei o organizație și mai mare numită „Frontul muncii" (Arbeitsfront) care are în grije pe toți muncitorii germani. Despre asta vom mai scrie cu alt prilej.

LEGI LEGIONARE

Iată câteva din legile legionare:

1. Legea Disciplinei. Fii disciplinat, legionar, căci numai așa vei învinge. Urmează-ți șeful și la bine și la rău.

2. Legea Muncii. Muncește. Muncește în fiecare zi. Muncește cu drag. Răsplata muncii să-ți fie nu câștigul, ci mulțumirea că ai pus o cărămidă la înălțarea Legiunii și la înflorirea României.

3. Legea Tăcerii. Vorbește puțin. Vorbește ce trebue. Vorbește când trebue. Vorba ta este vorba faptei. Tu făptuește. Lasă-i pe alții să vorbească.

4. Legea Educației. Trebue să devii altul, altceva. In cuib fă-ți toată școala. Cunoaște bine Legiunea.

5. Legea Ajutorului reciproc. Ajută-ți fratele căzut în nenorocire. Nu-l lăsa.

6. Legea Onoarei. Mergi numai pe căile indicate de onoare. Luptă și nu fi niciodată mișel. Lasă pentru alții căile mișeliei. Decât să învingi printr'o mișelie, mai bine să cazi, luptând pe drumul onoarei.

Fel de fel

Povestea grâului

Despre felul cum oamenii au ajuns să are și să samene grâul, am găsit următoarea poveste:

Era odată în lume, pe când oamenii erau mai buni și mai cu frica lui Dumnezeu, nu ca cei de astăzi, și deaceea Dumnezeu însoțit de Sf. Petru, se cobora adeseori printre dânșii, spre a-i cerceta și a le mai ușura necazurile, iar oamenii erau dedați cu El și cunoșteau că-i mai marele lor, alergând fieștecare la dânsul, cu câte o cerere, iar dacă dânsul o afla de bună, o împlinea.

Tot pe acelea vremuri, grâul nu-l semănau oamenii, ci creștea sălbatec, așa că alergau bieții oameni zile întregi, până găseau vre-o poiană cu grâu, pe care secerându-l, făceau pâne.

Coborându-se Dumnezeu ca de obiceiu printre oameni, dânșii îl rugară ca să le arate, cum să samene grâul? Dumnezeu ascultă cererea lor, luă apoi un lemn, din care făcu un plug, spunându-le oamenilor ca să-și facă fieștecare plug, după chipul plugului său. Cu acele pluguri, să are numai o brazdă, pe care să resfire grăunțe de grâu.

Indată ce Dumnezeu plecă dintre dânșii, se apucară oamenii și își înjghebară fiecare câte un plug, făcând după cum i-a învățat D-zeu, adică au arat și semănat numai câte o brazdă.

Când fu vara la seceră, mare le fu oamenilor mirarea, căci grâul nu era ca cel de azi, ci pe fiecare paiu, numai spice de sus până jos, pe care secerându-le adunară atâtea grăunțe ca mi-te noi astăzi de pe un pogon.

Tot așa făcură oamenii mai mulți ani de-arândul, dar se vede că de pe atunci, era sădită lăcomia în inima omului, căci ei își ziseră:

„De ce să semănăm noi numai o brazdă? Haidem să sămănăm mai multe brazde laolaltă, ca să adunăm mai multe grăunțe".

Și se apucară și ziua întreagă tot arau și semănau, cu gândul la multul rod ce aveau să-l culeagă. Dar Dumnezeu văzând lăcomia lor, și călcarea poruncii sale, se hotărî să-i pedepsească: De fiecare brazdă trasă cu lăcomie lângă cealaltă, să scadă un rând de spice de pe paiul cel bogat, până va rămânea numai un spic pe fir. Când veni vara iară mare le fu oamenilor mirarea când văzură că grâul era ca cel de azi: pe fiecare paiu numai un spic și acela uneori slab și mic, pe care secerându-l, adunară abea cât înainte după o singură brazdă.

Și deatunci se zice, că grâu pe fieștecare paiu, cu spic de sus până jos, nu s'a mai văzut, dar nici Dumnezeu pe pământ nu s'a mai coborât.

Nordul Ardealului leagăn de românism

Am dat în fiecare număr al gazetei noastre știri despre ce scriu gazetele străine, în special germane cu privire la România. Iacă de curând ce a mai scris o gazetă germană despre situația Românilor din Nordul Transilvaniei.

„Populația cea mai numeroasă în regiunea luată de curând de Ungaria o formează însă Românii. Ei sunt în număr de 1.117.534 suflete și formează 49% din întreaga populație a regiunii. Așezarea Românilor se întinde în primul rând în regiunea Maramureșului și Ardealului de Apus după cum urmează: în județul Năsăud locuesc peste o sută de mii de Români ,alături de nici măcar 7500 de unguri; în județul Someș locuesc circa 170.000 de Români și abia 34.000 de unguri; în Maramureș trăesc 93.000 de Români, alături de abia 11.000 de Unguri; Românii formează așa dar majoritatea populației dela sat.

Pe de altă parte, Românii din Nordul Transilvaniei și din Maramureș aparțin Bisericii greco-catolice și au din cauza aceasta legături mai strânse cu Apusul decât partea de Sud a României, care este greco-ortodoxă. Cu toate acestea, tocmai aici în Nordul Transilvaniei se găsește din cele mai vechi timpuri unul din centrele etnice și politice cele mai puternice ale românismului, în regiunea muntoasă a Maramureșului, care este unul din cele mai vechi centre ale culturii românești. Dar și partea de Sud a văii Someșului este o regiune pur românească. Așezările românești pătrund adânc până în Câmpia Tisei și depășesc chiar în câteva locuri fosta graniță româno-maghiară. Poporul român a fost adânc sguduit de ceeace s'a hotărât prin arbitrajul dela Viena.

Teama că statul maghiar va deslănțui acum, ca și înainte de războiul mondial, în regiunile trecute Ungariei, o insistentă politică de desnaționalizare, stăpânește cercurile largi ale Românilor ardeleni. Este mare numărul familiilor în care trăește încă vie amintirea martiriului poporului din Ardealul dinainte de războiul mondail".

Când te gândești că asta o spun străinii și nu noi Românii.

Cu atât mai mult se adeverește că noi avem dreptate.

Lucruri de folos

La facerea gardurilor, a împrejmuirilor și a podurilor prima grijă este acea ca lemnul ce se pune în pământ să nu putrezească. Prin afundarea în petrol (petroleu) brut sau ordinar, stâlpii de brad țin peste 20 ani. Stâlpii se afundă cu partea din jos, care vine în pământ și vre-o 20 cm. mai sus, într'o putină cu petrol, care apoi se aprinde, producând astfel un subțire înveliș de cărbune, care nu îngădue umezelii răsbaterea la lemn. Decât păcura, mai bine petrol.

Mai bună decât celelalte materiale s'a arătat a fi afundarea în creozot fierbinte timp de cel puțin 24 ore. Cerință neapărată e svântarea stâlpilor în urma afundării în creozot. Decât stâlpii și parii ciopliți în dungi, mai bine rotunzi și descojiți pe deplin.

Capătul de jos se va ciopli pieziș cu un topor ager, înlesnind astfel scurgerea apei. Afundarea în creozot se potrivește atât pentru lemnul de brad, cât și de carpen, fag, alun, stejar, arțar și oricare alt soiu, vârtos sau moale. Prin afundarea în petrol sau creozot se poate folosi deci orice fel de lemn la stâlpi, altfel ar trebui să se pună stejar care e așa de rar și așa de scump.

Stâlpi tari mai putem avea și ținând lemnul 2—3 săptămâni cufundați în apă în care să topim piatră vânătă (vitriol de aramă). (La 100 litri de apă trebue cam 3 kg. de piatră).

COJI DE OUĂ CA NUTREȚ. Multe gospodine au obiceiul să arunce cojile (găocile) de ouă pe gunoiu. Se știe însă că aceste coji sunt alcătuite în cea mai mare parte din var și fosfor (catran) două materii care sunt de mare folos la creșterea oaselor.

Cojile de ouă ar trebui pisate mărunt și date, cu unu sau altul dintre nutrețuri, la purcei, mânzi și viței, grăbind astfel desvoltarea oaselor și prin urmare a trupului întreg.

Galițile fac ouă mai de vreme și mai multe dacă li se dă mai des coajă de ou bine pisată și amestecată cu nutreț potrivit ca de pildă făină muiată, cartofi fierți și altele.

INSEMNAREA UNELTELOR DE FIER ȘI DE OȚEL. Cu pierderea și înstrăinarea topoarelor sapelor, coaselor și altor asemenea unelte, adesea se nasc certuri și fel și fel de neajunsuri. Pentru a înlătura așa ceva este bine să se poată deosebi o unealtă una de alta scriind pe ea care a căruia este.

Să se scrie deci pe ele o literă sau să se facă un semn după care să se poată recunoaște. Cea mai simplă și mai ieftină cale este să ungem fierul sau oțelul înfierbântat cu său vârtos sau cu ceară. După ce pătura subțire de său sau ceară s'a învârtoșat, luăm un cuiu ascuțit și scriem literele dorite, apoi turnăm „apă tare", care mai târziu se spală cu apă. Rămășițele de său sau de ceară se înlătură prin căldură. Literile făcute cu cuiul rămân săpate în fier sau oțel chiar așa cum le-am scris noi.

Cultivarea tutunului

C. A. M. INDEAMNĂ PE ROMANI SĂ CULTIVE TUTUNUL

Casa Autonomă a Monopolurilor, C.A.M. cum i se mai zice, a hotărât ca pentru anul acesta să mărească suprafețele cultivate cu tutun și să mai planteze și câteva soiuri nouă. Vor fi în total peste 15 mii de hectare cultivate cu tutun.

Tutunul, după cum se știe, nu îl poate cultiva oricine, adică pot să samene tutun numai aceia care au învoire specială. Aceia care vor și pot să samene și să îngrijească terenuri mari vor trebui să facă o declarație la primăria comunei unde vor să-l samene sau la agentul C. A. M. Nu se poate semăna decât după ce a venit aprobarea și numai cu sămânța pe care o va da C. A. M. Pentru a căpăta învoire trebue să se aducă dovada că cel ce o cere este priceput la treaba asta și că are pământ bun, unelte și acareturi destule.

Cei cari au toate acestea și care vor dovedi sârguință în plantarea tutunului pe lângă autorizație vor avea și o serie întreagă de prime de încurajare și în plus de asta premii în vite, pomi, unelte agricole și altele.

Grăbiți-vă deci cei ce aveți pământ, pricepere și unelte și luați învoire de a cultiva tutunul. Câștigați și voi, câștigă și țara.

Nici o palmă de pământ nelucrată

In țară avem grâu puțin. Am pierdut apoi mult pământ arabil în Basarabia, Dobrogea, Bucovina și Ardeal. Pentrucă să nu ajungem la zile grele trebue să folosim tot ceeace avem. Fiecare petec de pământ trebue folosit. Arați și semănați. Ministerul agriculturii s'a îngrijit ca tractoarele să fie folosite cât mai mult, deasemenea a făcut rost de grâu de sământă. Peste 350 milioane au fost folosite pentru cumpăratul grâului. Am scris și noi în numărul trecut cum pot țăranii să capete grâu.

Grăbiți-vă apoi cu semănatul! Ministerul agriculturii vă dă următorul îndemn:

Spre a asigura hrana populației și a armatei, agricultorii au datoria să însămânțeze cu grâu, întreaga suprafață stabilită de ministerul agriculturii și de organele sale agricole dela județe și dela ocoalele agricole.

Grâul are preț bun, care va răsplăti din plin munca agricultorului.

Suntem însă la 20 Octombrie și până acum semănatul grâului s'a făcut pe suprafețe cu totul mici.

Timpul este înaintat și semănatul nu trebue să mai întârzie sub nici un motiv. El trebue început deindată și executat chiar în uscătură, pentru ca ploile care se prevăd că vor cădea, să-l găsească în pământ.

Organele agricole și autoritățile administrative sunt invitate și rugate a lua grabnice măsuri, pentru ca semănatul grâului să se facă fără întârziere și pe suprafețe cât mai mari.

Ţărănime legionară

Când am scris broşura „Mişcarea legionară şi ţărănimea" am cerut sfatul şi părerea Căpitanului. Broşura a apărut cu schimbările dorite de Căpitan, dintre care îi aparţine mai ales accentul pe iubirea de oameni, iubire care trebue să caracterizeze spiritul legionar. Cu prilejul acela Căpitanul mi-a comunicat şi câteva din ideile lui privitoare la ţărănimea legionară, pe care avea de gând să le cuprindă într'o circulară. Soarta a hotărât altfel, — de aceea sunt dator să dau la iveală cele aflate atunci.

Pe plan de organizare Căpitanul se gândea la un „Corp ţărănesc legionar", ca o completare a „Corpului muncitoresc legionar". Nu pot preciza însă dacă socotea corpul acesta ca o simplă măsură de tactică politică sau ca un început de organizare profesională a ţării. Probabil că alţi legionari ştiu mai mult decât mine în privinţa aceasta.

Mi-a vorbit însă cu stăruinţă şi cu dragoste despre ţărănimea legionară, nu despre cea reală, care era în curs de formaţie, ci despre cea dorită de el pentru ţara căreia îi aşeza cu deplină conştiinţă temeliile pentru veacuri. Căpitanul uimea totdeauna prin neobişnuita sa putere de viziune istorică. Lăsa impresia că priveşte dela o mare înălţime peste veacurile care vor veni şi-ţi descrie cele văzute. Căpitanul simţea foarte lămurit că este creator de istorie, că gândul lui este legământul pentru faptă al tuturor generaţiilor de legionari, adică istoria însăşi în marşul ei neistovit spre biruinţă.

Ţărănimea legionară, spunea Căpitanul, trebue să devină elita ţărănimii româneşti, adică model pentru ceilalţi ţărani şi factor de înaintare şi înălţare pentru neam. Ţăranii legionari dintr'un sat trebue să formeze o singură familie, de dragoste şi încredere reciprocă. Ei trebue să se ajute între ei. Cel mai sărac trebue ajutat cel dintâi. Toţi legionarii dintr'un sat să ajute pe cel mai sărac dintre ei, să-i dreagă casa, să-i pună ordine în gospodărie, să-i curețe ograda, etc. Şi aşa pe rând până la cel mai bogat. Prin străduinţă comună la o bună stare comună. Lăsat singur, fără dragostea camarazilor, omul sărman luptă şi este înfrânt, îşi pierde nădejdea şi este scos din rândul oamenilor. De aceea el trebue ajutat. Nu numai cu banul bogatului sau cu mila deaproapelui, ci cu dragostea şi sprijinul fratelui, cu încadrarea lui în camaraderia legionară.

Prin acţiunea ei solidară ţărănimea legionară trebue să se ridice mai presus de ceilalţi ţărani. Căpitanul stăruia în chip deosebit asupra gândului acesta: ţăranul legionar trebue să se deosebească de ceilalţi ţărani, să se vadă fără putinţa de a greşi că într'adevăr este legionar. Să se vadă în înfăţişarea lui, în purtarea lui, în cuviinţa lui, în firea lui dreaptă şi cinstită, în frumuseţea lui morală.

Ţăranul legionar prin care Legiunea îşi exprimă puterea ei de transformare, trebue să devină la rândul său un transformator pentru tot ce este în preajma lui sau cade în câmpul său de activitate. O casă legionară, o gospodărie legionară, o grădină legionară, un lan legionar şi cum spunea râzând Căpitanul, un cal legionar, o găină legionară — trebue să se vadă că sunt legionare; prin toate trebue să se vadă că un om nou se realizează pe sine, în cadrul neamului şi în faţa lui Dumnezeu, ca o nouă zidire ivită din libertatea şi puterea de creaţie a omului, prin care toate lucrurile şi vieţăţile din jur participă la duhul legionar.

Ziditor de istorie, Căpitanul dorea ca fiecare legionar, după soarta şi puterile hărăzite lui de Dumnezeu, să fie în cercul său de viaţă un ziditor. Ţăranii legionari trebue să zidească prin dragoste şi muncă noua gospodărie legionară, care să nu fie neapărat întinsă, dar să fie bine organizată; să nu fie bogată, dar să fie curată şi îngrijită; să nu fie un mijloc de risipă şi de lux, dar să asigure tuturora un trai omenesc şi să le îngădue bucuria vieţii.

(„Cuvântul") TRAIAN HERSENI

Ce spune Generalul despre Căpitanul

Toată lumea ştie legăturile de prietenie care erau între Generalul Antonescu, conducătorul Statului şi Căpitanul.

Auzind despre aceste legături un mare gazetar străin a venit să-l întrebe pe d. General despre cum au fost.

Iată ce răspuns a dat d-sa:

— „Cu Codreanu am avut mai multe întâlniri. In el am văzut atitudinea dârză precum şi credinţa nelimitată în puterile Neamului. Era tocmai ceeace trebuia în rezervele lui mistice şi în bărbăţia lui nestăpânită, simbol impunător al unei generaţii româneşti. Am văzut în el un exponent protestatar şi puterile de redeşteptare ale acestui neam. Era motorul care ne lipsea.

„Deaceia am sfătuit pe Rege să nu intre în luptă cu Corneliu Codreanu. I-am spus în această privinţă textual:

— Garda de Fier este o realitate în viaţa românească şi în politică, caşi în luptă, trebue să se ţie seamă de realităţi. Cine nu o face este înfrânt. De aceia nu te pot sfătui şi nici nu te pot lăsa să intri în luptă cu Codreanu, fiindcă în spatele lui se găseşte tineretul, cu tot ce are mai curat şi mai patriot, iar în spatele tineretului stă Naţiunea. Dacă vei învinge pe Corneliu Codreanu, va trebui să intri în luptă cu tineretul. Dacă îl vei învinge şi pe acesta, te vei găsi faţă în faţă cu Naţiunea şi ea te va învinge".

Aşa a fost; nici nu putea fi altfel:

Ultima mea întâlnire cu Corneliu Codreanu a fost la Consiliul de Război, dureroasă amintire. Fiind întrebat de el, dacă este capabil de trădare, am răspuns:

— Dacă te consideram trădător nu aşi fi stat de vorbă cu d-ta. Generalul Antonescu nu a întins, nu întinde şi nu va întinde mâna trădătorilor.

Judecătorii lui totuşi l-au condamnat din ordin. Astăzi la rândul lor vor trebui să dea socoteală de fapta lor. Nimeni n'ar vrea să fie în locul lor.

„Jertfa lui Codreanu penru ţara lui apasă pe cugetele tuturor Românilor ca un îndemn şi va constitui o pagină de dreptate pentru omul care n'a avut fericirea să vadă triumful Mişcării Legionare".

In trei săptămâni

Sunt numai 3 săptămâni de când s'a înfiinţat „Ajutorul legionar" despre care am scris în numărul 1 al gazetei noastre. Ceeace s'a făcut în aceste trei săptămâni este de necrezut.

S'au adunat 30 de milioane lei în bani. La asta se mai adaugă mare mulţime de lucruri de aur, argint, inele, cercei, etc., care toate au fost date de Românii buni la inimă ca să fie împărţite apoi săracilor.

S'au mai primit câteva sute de mii de cărţi de şcoală pentru şcoalele primare şi licee după cum şi o mulţime de creioane, peniţe şi alte lucruri trebuincioase şcolarilor. Toate acestea au fost date elevilor refugiaţi.

Până acum au fost ajutorate o parte din familiile legionarilor ucişi în vremea prigoanei, apoi refugiaţii din teritoriile pierdute şi în cazuri excepţionale, nevoiaşii din Capitală.

Pentru a vedea cine anume este în drept să capete, adică cine este sărac şi cine nu, echipe de legionari îmbrăcaţi în cămăşi verzi, s'au dus din casă în casă în Bucureşti şi au văzut de ce are omul nevoe. Asta pentrucă legionarii nu vor să dea decât la acei care într'adevăr au mare nevoe şi pe urmă sunt unii oameni săraci cari mai bine rabdă de cât să ceară, iară alţii care au cu ce trăi şi tot mai cer. Mergerea legionarilor din casă în casă face însă împărţeala pe dreptate.

Iată câteva din cele făcute în timp de 3 săptămâni de Ajutorul legionar.

Cum poate cineva să devină legionar

Mişcarea Legionară a dat un îndreptar în ce priveşte modul după care poate cineva să devie legionar. Mai întâi trebue fiecare să fie pregătit şi numai după aceea poate fi socotit legionar.

Iată ce se spune în ce priveşte:

Admiterea de noi membri

Privitor la admiterea nouilor membri să-şi aducă fiecare aminte ce zice Căpitanul:

1) „Nu intră cine vrea", ci intră cine trebue şi rămâne cine e, şi atâta vreme cât e om corect, muncitor, disciplinat, credincios", (Pentru Legionari pag. 24).

2) Porunca ceasului de faţă fixată de Conducătorul Mişcării Legionare — camaradul comandant, Horia Sima:

Să primească în cadrele legionare pe toţi cei buni şi cinstiţi cari n'au făcut parte până acum din rândurile mişcării, dar care vor să participe la opera de refacere a ţării".

CIRCULARILE CAPITANULUI
1934—1937

1) Circulara No. 63, din 9 Martie 1937, privitoare la primirea oamenilor politici în mişcarea legionară:

„După biruinţă, ei vor putea pune (dacă vor fi corecţi) capacităţea lor la dispoziţia ţării, vor putea deci ocupa orice funcţiune în Stat, se va face apel la ştiinţa şi puterea lor de muncă, dar nu se vor putea încadra nici atunci în cadrul mişcării active".

2) Circulara No. 92 din 28 Septembrie 1937, privitoare la asupritorii mişcării:

„...asemenea nume ca şi ale tuturor asupritorilor vremelnici vor fi în veci neuitate. Neamul acesta va trebui să-şi pedepsească măcar odată la o mie de ani, pe cei ce i-au călcat legile, l-au împilat şi l-au trădat".

Sunt de părere că această categorie de elemente, pentru ideea unei mari exemplarităţi milenare va trebui stigmatizată în faţa ţării învingătoare".

Toate acestea trebue să le facem:

„Spre binele şi spre purificarea acestui neam... şi „nu din ură, ci din datoria faţă de neam".

3) Nu vor fi primiţi în nici un caz:

a) cei „ce ne-au atacat cu mişelie sau au avut atitudine vecină cu mişelia,

b) cei „ce s'au dovedit în aporturile cu noi sau cu alţii a fi oameni fără caracter.

c) cei „ce au fost incorecţi, agonisindu-şi averi din afaceri murdare, sau din însuşirile bunului public".

4) Circularile Căpitanului din perioada electorală 1937 Nbrie şi după impuşcarea camarazilor Mija şi Popescu Florian.

C) aceste câteva norme se vor respecta cu sfinţenie de către toţi şefii de cuiburi care nu trebue să uite nici o clipă că:

„Legiunea Arhanghelul Mihail va fi, prin urmare, mai mult o şcoală şi o oaste decât un partid polic". (Pentru Legionari, pag. 286).

„Legionarul se plămădeşte şi creşte numai din această şcoală.

Căpitanul ne învaţă:

„Din această şcoală legionară va trebui să iasă un om nou, un om cu calităţi de erou".

Ucigaşii Căpitanului

UNELTELE SATANEI AU FOST PRINSE. AU FOST AREST/ȚI CEI CE AU RIDICAT MANA IMPOTRIVA CAPITANULUI

Aşa a vrut Dumnezeu ca poporul român să ştie cine sunt ucigaşii Căpitanului.

Doi ani de zile nimeni n'a ştiut nimic despre felul cum s'a poruncit şi cum s'a executat ceeace nimeni n'ar fi putut porunci şi executa. Acuma au început să se lămurească lucrurile. Dela biruinţa legionară zi şi noapte s'au făcut cercetări pentru a nu fi nimic trecut cu vederea.

Acuma s'a descoperit că omul care a ucis cu mâna lui pe Căpitan este plutonierul de jandarmi ce poartă numele de Constantin Sârbu. El a omorât şi pe cei 9 legionari cari au pedepsit pe Armand Călinescu. El este acela a cărui nume va rămâne ca numele de ruşine a României. Iţi stă mintea în loc când te gândeşti că s'a putut găsi un om şi încă Român care să facă fapta asta. Şi iată-l s'a găsit. El n'a fost însă singur ci i-au ajutat şi alţii între cari plutonierul Niţu Ştefan, plutonierul Dăncea Gheorghe, şi plutonierul Moisescu Vasile. Toţi aceştia au luat parte la omorârea Căpitanului, la a celor 9 legionari şi la a locotenentului legionar Dumitrescu.

Tot cu ei au mai fost agentul Gheorghe Petre, plutonierul Neacşu Crăciun, sergentul major Toma Ilie, care a fost şofer în maşina în care îl ducea pe Căpitan la moarte, apoi plutonierul Zănescu, plutonierul Niculescu Gheorghe, plutonierul Bularda şi plutonierul Stanciu Ion.

Le-am dat aici la şir numele ca să ştie ţara şi să le citească cu scârbă copiii lor, pentruca neam de neamul lor să nu fie uitaţi.

Ancheta făcută de comisia de judecată a aflat cu amănuntul ce au făcut fiecare dintre ei în noaptea când au fost omorâţi Căpitanul şi cei 13 legionari.

Deodată cu aceştia cari au făcut cu mâna lor crima cea mare, justiţia ţării a prins şi pe aceia care au poruncit şi anume pe Generalul Gavrilă Marinescu, generalul Bengliu, fost comandantul jandarmilor, colonelul Zeciu, fost procuror militar, pe maiorul de jandarmi Dinulescu şi pe maiorul Aristide Macoveanu.

Toţi au fost arestaţi pentru învinuirea de crimă şi îşi aşteaptă la puşcărie judecata care va arăta ce apasă pe capul fiecăruia dintre ei.

La vreme vom scrie mai multe despre toate acestea.

Bucurie mare la întoarcere

Cei 120 de legionari cari au fost în Italia s'au întors în ţară. Camarazii lor din Bucureşti i-au primit cu drag şi cu flori pentrucă cinste mare au făcut ţării noastre peste hotare.

Italienii au văzut că România are altă faţă decât cea de până acuma. 120 de flăcăi mândrii au defilat în faţa Ducelui Mussolini şi au stârnit peste tot numai aprobare. Erau frumoşi şi pe lângă asta s'au şi purtat frumos.

Pentru purtarea lor aleasă când a fost defilarea i-a aşezat Mussolini de-adreapta lui cinstind astfel ţara noastră.

Intorşi în ţară cum am spus, toţi legionarii i-au primit frumos. Corpul Răsleţi şi studenţii s'au strâns în ziua venirii lor la Sediul legionar din str. Roma şi pe urmă cu toţii au plecat cântând la legaţia Italiei. Acolo au cântat cântece italiene şi cântece legionare.

Un legionar din cei ce au fost în Italia a spus cât de bucuroşi sunt că au putut merge în Italia. Ministrul Italiei la Bucureşti a eşit la fereastră şi le-a mulţumit de dragostea ce au arătat-o Imperiului italian.

De acolo în acelaş rând şi ordine au plecat la legaţia Germană unde i-a primit Ministrul Germaniei, care a spus că Germania şi România vor fi de acuma înainte în cele mai strânse legături de prietenie.

Marşul lor s'a terminat la Preşedenţia Consiliului de Miniştri unde au strâns rândurile în jurul Generalului Antonescu.

Generalul a scris cu prilejul acesta în „Buna Vestire" următoarele rânduri adresate legionarilor ce au sosit din Italia:

Ţara prin mine vă mulţumeşte şi vă stimează.

Vă mulţumeşte pentru demnitatea şi mândria cu care aţi purtat steagul Legiunei pe frumoasele şi glorioasele câmpii lombarde.

Vă stimează pentru serviciile ce aţi adus Ţărei prin reînfrăţirea inimelor latine.

Datorită vouă Giovinezza şi Sfântă Tinereţe Legionară, au ajuns astăzi prin piepturile voastre un cald şi armonios imn care a reînviat triumfător o legătură care se rupsese. De pe Tibru până la Dunărea românească, s'au îmbrăţişat din nou, prin voi, fraţii.

Cinste vouă.

18.X.1940.

Legionarul care citeşte şi răspândeşte „Libertatea" face două lucruri bune:

1) Se învaţă pe el însuşi

2) Ajută şi pe altul să cunoască Legiunea

Ştirile săptămânii

HORIA SIMA LA PROFESORUL CODREANU. Horia Sima, comandantul legionarilor s'a dus la Huşi, unde stă profesorul Ion Zelea Codreanu, tatăl Căpitanului.

Acolo au stat amândoi o zi întreagă de vorbă despre cum să se organizeze ţara legionară şi despre cum să se facă lucrurile în stat pentru ca totul să meargă bine.

CUTREMUR DE PAMANT. Marţi dimineaţa s'a sguduit pământul la Bucureşti. Mulţi spun că de multă vreme n'a mai fost aşa. Unii s'au speriat şi au eşit din case în fuga mare. Noroc că n'a ţinut prea mult.

Pe alocuri au fost şi pagube.

Comunicat:

Ministerul muncii, sănătăţii şi ocrotirilor sociale, fiind informat că unele firme cari au cumpărat anumite întreprinderi, nu recunosc sub diverse motive vechimea şi dreptul de preaviz al salariaţilor preluaţi, atrage atenţia că, conform legii, drepturile muncitorilor la vechime şi preaviz se păstrează, indiferent dacă se schimbă patronul întreprinde ei sau intervin alte modificări în fondul sau forma acesteia.

In al doilea rând, se reaminteşte tuturor întreprinderilor hotărârea luată anterior de minister că muncitorii români creştini nu pot fi concediaţi sub nici o formă fără aprobarea prealabilă a ministerului muncii, sănătăţii şi ocrotirilor sociale, respectiv a organelor în drept pendinte de acest minister.

Iată deci încă o măsură bună pentru muncitori.

A NINS LA MUNTE. In ultimele zile vremea s'a răcit. Pe alocuri au fost ploi. La munte a nins. In Predeal de pildă a nins 2 zile în şir aşa că munţii arătau a iarnă. Deasemeni a nins şi la Sinaia.

CHIBRITURI SCUMPE. Nu la noi ci în Turcia. Timp de 1 an de zile preţul chibriturilor s'a urcat in Turcia de 3 ori. Asta datorită legăturilor ce Turcia le are cu America. Dacă legăturile cu America vor mai ţine multă vreme şi dacă preţul chibriturilor se va mai urca poate se vor gândi Turcii să se lase de pipat.

TIMBRE POSTALE NOUI. Cu începere dela 20 Oct. vor fi puse în umblare timbre postale noui. Ele poartă chipul Majestăţii Sale Regelui Mihai I. După 30 Octombrie timbrele vechi nu vor mai fi bune.

DUŞI LA LOCUL DE ODIHNA. In com. Râşnov, intrată pentru totdeauna în istoria suferinţelor legionare, a avut loc desgroparea cadavrelor martirilor legionari: Fugen Ionică, Traian Cotigă, căpitan Emil Şiancu, prof. Ion Faur, Grigore Pihu, Ion Şuşman, Ion Bordeianu, Lehaci, Radu Papacioc, Ion Herghelegiu şi Gheorghe Proca.

La impresionanta ceremonie au participat numai familiile celor ucişi mişeleşte. Trupurile eroilor legionari au fost duse în biserica Râşnov, de unde vor fi ridicate şi reîngropate în cimitir la Predeal, într'o criptă de curând terminată.

SCUTIŢI DE IMPOZITE. Printr'o lege nouă au fost scutiţi de toate impozitele comercianţii cari au avut prăvălii în ţinuturile pierdute.

Dacă ei vreau să continue firma aici în ţară vor fi scutiţi de toate taxele de înscriere a firmei şi li se vor reduce în primul an de comerţ 3 pătrimi din taxele cuvenite statului, judeţelor sau comunei.

MUNCA SILNICA PE VIAŢA. Asta îi aşteaptă pe slujitorii statului care a fost jidanilor coadă de topor sau altor oameni necinstiţi ca să facă contrabande spre paguba statului.

Pedeapsa asta aspră s'a dat pentruca să ştie cei ce au poftă de furat că în statul legionar s'a terminat cu gluma. Cine fură şi înşeală statul, la puşcărie cu el.

AMANAREA PLAŢILOR LA CONVERSIUNE. Printr'un decret lege s'a hotărât să se amâne de drept şi fără nici o dobândă ratele fixate prin legea conversiunii. Ratele se amână dela 15 Noembrie 1940 la 15 Noembrie 1951, şi cele dela 15 Mai 1941 la 15 Mai 1952.

Cei cari au astfel de rate de plătit pot aşadar să-şi aranjeze cu banca sau cu creditorul respectiv toate socotelile pe cei 10 ani ce au.

GAZETARI STRAINI LA ARAD. Un grup de gazetari mari din Germania şi Rusia au vizitat oraşele Curtici, Arad şi Timişoara. Acolo au văzut cum se poartă Românii cu Ungurii şi cum se poartă pe de altă parte Ungurii cu Românii. Ei au vrut să cerceteze la faţa locuui. Nouă ne pare bine pentrucă aşa va putea afla toată lumea.

NICI UN JIDAN CRAŞMAR. Ministerul de finanţe a hotărât să ia brevetele de băuturi spirtoase de la toţi jidanii, fie că au crişmă în sat, fie că o au la oraş. Băuturile cari se găsesc în momentul de faţă în cârciumă trebuesc vândute până cel mai târziu la 31 Decembrie 1940, deci până la sfârşitul anului 1941 nu va mai fi deschisă nici o cârciumă jidănească.

In sfârşit a dat Dumnezeu şi asta că tare mult ne-au mai otrăvit jidanii cu băuturile.

IMPRUMUTURI PENTRU PLUGARI. Văzând situaţia grea în care se sbat unii plugari din lipsă de bani statul legionar a hotărât să împrumute pe plugari cu bani. Banca Naţională şi Băncile Populare dau plugarilor împrumuturi ieftine. Cu banii trebue să se cumpere unelte agricole, animale de muncă, maşini agricole, să se facă gospodării noui, pătule, coşare, etc.

Imprumutul nu poate trece de 40 mii lei de casă de plugar.

Imprumutul se dă pe 2 până la 5 ani şi se va lua numai o dobândă de 5 la sută.

Agricultorii să se adreseze la Băncile populare unde vor fi îndrumaţi despre felul cum se dă acest împrumut.

Imprimeriile „FRĂŢIA ROMÂNEASCĂ" — Bucureşti, Str. Aristide Demetriad No. 2 — Telefon: 5.89.00